

Arrest

nr. 98 860 van 14 maart 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn en te handelen in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X, X, X, X, X en X, op 10 december 2012 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 23 oktober 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 januari 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 februari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat F. JACOBS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. SEMENIOUK, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers dienen bij aangetekend schrijven van 21 mei 2012 aanvragen in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en dit op grond van medische problemen van verzoekster en een van de kinderen.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding verklaart de ingediende aanvragen tot verblijfsmachtiging op 10 juli 2012 onontvankelijk.

1.3. Verzoekers dienen bij aangetekend schrijven van 15 oktober 2012, op grond van de medische problemen van verzoekster, een nieuwe aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 23 oktober 2012 de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard. Deze beslissing, die op 9 november 2012 aan verzoekers ter kennis wordt gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 16.10.2012 bij onze diensten werd ingediend door :

[...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden(en):

Artikel 9ter §3 - 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1, 4e lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007. Het standaard medisch getuigschrift dd. 09.10.2012 toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Bovendien werd in de initiële aanvraag dd. 16.10.2012 geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag (Arrest 214.351 RvS dd. 30.06.2011). Bij gebrek aan één van de in art. 9ter §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan ingegaan worden op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste te leggen van verzoekers.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoekers voeren in een enig middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 9ter en 62 van de Vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het evenredigheidsbeginsel en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM). Zij betogen tevens dat er sprake is van machtsoverschrijding.

Zij verstrekken volgende toelichting bij het middel:

“Dat echter de motivering moet betrekking hebben op de ingeroepen feiten, waarbij melding moet worden gemaakt van de toepasselijke juridische regels en waarbij dient gemeld te worden hoe en waarom deze juridische regels hebben aanleiding gegeven tot de genomen beslissing;

Bovendien stelt de wet dat de motivering afdoende dient te zijn.

Teneinde als afdoende kunnen beschouwd te worden dient de motivatie steun te vinden in het administratief dossier en alle elementen die ter kennis van de administratie werden gebracht in overweging te nemen, hetgeen in casu niet gebeurde;

De algemene beginselen van behoorlijk bestuur veronderstellen eveneens dat de administratie bij het uitoefenen van enige weigeringbevoegdheid, zorgvuldig en redelijk te werk moet gaan, hetgeen in casu niet gebeurd is ;

Deze zorgvuldigheidsplicht houdt in dat het bestuursorgaan alle rechtstreeks bij het besluit betrokken belangen moet afwegen en dat de voor de belanghebbende nadelige gevolgen niet onevenredig mogen zijn in verhouding tot de met het besluit te dienen doelen;

Overwegende dat de artikelen 2 en 3, van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, bepalen dat elke éézijdige rechtshandeling met individuele strekking die uitgaat van een bestuur en die beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurder of voor een ander bestuur, in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat de opgelegde motivering afdoende moet zijn; dat de in de voornoemde bepalingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht tot doel heeft de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover zij beschikt; dat aan de door voornoemde wetsbepalingen opgelegde motiveringsplicht is voldaan wanneer de weigering tot machtiging duidelijk de redenen vermeldt waarop de beslissende overheid haar beslissing steunt en waaruit blijkt dat zij is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, dat zij die correct heeft beoordeeld en dat zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen;

Teneinde als afdoende kunnen beschouwd te worden dient de motivatie steun te vinden in het administratief dossier en alle elementen die ter kennis van de administratie werden gebracht in overweging te nemen.

De beslissing is heel kort gemotiveerd als volgt : [...]

Dat dient te worden vastgesteld dat de beslissing van onontvankelijkheid getroffen werd door de attaché, zonder dat het medische dossier aan de arts- ambtenaar voorgelegd werd;

Dat ter ondersteuning van de aanvraag 9 ter ingediend op 16.10.2012, de volgende geïnventariseerde medische documenten voorgelegd werden :

Medisch attest model DVZ dd. 09.10.2012

Dat deze beslissing artikel 9 ter van de wet van 15.12.1980 schendt

Dit artikel, laatste versie , luidt als volgt : [...]

Dat het medische attest dd; 09.10.2012 duidelijk stelt dat onderzoeken nog lopende zijn maar dat Mevrouw [M.] aan hepatitis B en anxio depressie lijdt, in afwachting van bevestiging voor “HIV”;

De behandelende dokter stelt eveneens dat de prognostiek slecht is en edat de patiënt in België dient te blijven voor verdere onderzoeken ivm de drie zikten die vastgesteld werden

De attaché stelt dat her medische attest, voorgelegd door verzoekende partij , “geen enkele uitspraak (tonen) omtrent de graad van de ernst van de ziekte” en dat bij de initiële aanvraag dd. 16.10.12 “geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift “.

Dat meteen dient te worden vastgesteld dat de attaché oordeelt buiten de bevoegdheid die hem door de wet is toegewezen;

De oordeel betreft inderdaad een inhoudelijke beoordeling van medische gegevens, beoordeling dit uitsluitend tot de arts attaché behoort en waarvoor de administratieve attaché onbevoegd is;

Dat het M.A. d.d. 09.10.2012 van dokter [P.] welintegendeel belangrijke inlichtingen geeft ivm de graad van de ernst van de ziekten en ook een behandeling van meer dan 1.5 jaar voorziet hetgeen ook een aanwijzing is van de ernst van de aard;

Dat moet vastgesteld worden dat de standaardmotivering van de bestreden beslissing louter in algemene bewoordingen geredigeerd is, zonder enige concretisering met persoonlijke gegevens verwijzend naar het dossier van verzoeker;

Dat het zodoende voor verzoeker bij lezing van de motivering van de bestreden beslissing niet of onvoldoende duidelijk is dat verweerder wel effectief kennis heeft genomen van de inhoud van medische attest model DVZ dat werd voorgelegd.

Dat de bestreden beslissing zodoende formeel niet afdoende gemotiveerd is en de artikelen 2 en 3 van de wet op de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen schendt;

Dat verzoeker verder betwist dat de beoordeling of de graad van ernst van de ziekte al dan niet voldoende omschreven is, toekomt aan verweerder zonder enig medisch advies;

Artikel 9 ter, § 1, 5de lid VW bepaalt: [...]

Wanneer verweerder stelt dat de graad van ernst niet vermeld is, impliceert dit onmiddellijk een medische beoordeling en deze kan niet anders dan door een geneesheer geëvalueerd worden;

Zodoende dient verweerder, alvorens uitspraken te doen omtrent de graad van ernst van een ziekte, reeds in de ontvankelijkheidsfase van beslissingen op basis van artikel 9 ter VW een adviseur-geneesheer te raadplegen;

Dat de bestreden beslissing zodoende artikel 9 ter, § 1, lid 5 VW schendt;

Dat verzoeker tot slot aanvoert dat hij het standaard medisch attest voorgelegd heeft. Daarop staat bij ziekte en graad van ernst de gestelde diagnose hetgeen voor een geneesheer voldoende duidelijk wijst op de graad van ernst van de stoornissen waaraan verzoeker lijdt;

Bovendien zal voor een geneesheer de voorgeschreven aard en hoeveelheid medicatie ook verder voldoende duidelijk wijzen op de graad van ernst van de ziekte;

Dat de bestreden beslissing zodoende alleszins onredelijk is en verweerder zijn materiële motiveringsplicht heeft geschonden, alsmede het redelijkheidsbeginsel;

De beslissing kon derhalve niet gemotiveerd worden door zich te beperken te stellen dat « aan de hand van het voorgelegde standaard medisch getuigschrift niet kan nagegaan worden of het ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de aanvraag » zonder de aangehaalde middelen te schenden ; [...]

3.2.1. Er dient te worden vastgesteld dat artikel 62 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de administratieve beslissingen met redenen moeten worden omkleed en dat de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn.

Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip "afdoende", zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen

beslissing. De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing duidelijk de determinerende motieven worden aangegeven op basis waarvan deze is genomen. In de motivering van de bestreden beslissing wordt immers geduid dat de aanvraag van verzoekers om tot een verblijf in België te worden gemachtigd op grond van artikel 9ter, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard, omdat het bij het indienen van de aanvraag overgelegde standaard medisch getuigschrift van 9 oktober 2012 niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid van deze bepaling. Meer specifiek wordt vastgesteld dat het standaard medisch getuigschrift geen enkele uitspraak toont omtrent de graad van ernst van de ziekte. Verder wordt ook gemotiveerd dat bij het indienen van de aanvraag geen ander medisch getuigschrift overeenkomstig het model van het standaard medisch getuigschrift voorlag. Verzoekers geven aan dat er sprake zou zijn van een standaardmotivering die is gesteld in algemene bewoordingen en zonder enige concretisering met persoonlijke gegevens. Dit betoog kan evenwel niet worden bijgetreden. Er wordt immers verwezen naar het door verzoekers ter ondersteuning van hun verblijfsaanvraag voorgelegde standaard medisch getuigschrift van 9 oktober 2012 en gesteld dat dit attest geen uitspraak toont omtrent de graad van ernst van de ziekte en dat geen ander standaard medisch getuigschrift werd overgemaakt. Daarnaast dient geduid te worden dat zelfs indien een beslissing is gemotiveerd met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een stereotiepe, geijkte en gestandaardiseerde motivering, dit loutere feit op zich alleen nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is (RvS 27 oktober 2006, nr. 164.171, RvS, 27 juni 2007, nr. 172.821). De Raad stelt vast dat de motivering van de bestreden beslissing pertinent en draagkrachtig is en verzoekers in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens deze beslissing is gegrond, derwijze dat het doel van de formele motiveringsplicht is bereikt (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103).

Een schending van de formele motiveringsplicht zoals vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 wordt niet aangetoond.

3.2.2. In zoverre verzoekers aanvoeren dat de motivering niet correct is, dient het middel te worden onderzocht vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht die in voorliggende zaak dient te worden beoordeeld in het kader van de toepassing van de bepalingen van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

De Raad is, bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij het nemen van een beslissing is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling,

gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 1/1. [...]

§ 2. [...]

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoot op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° indien de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4. [...]

§ 5. [...]

§ 6. [...]

§ 7 [...]"

Er wordt niet betwist dat het vereiste standaard medisch getuigschrift werd voorgelegd. De verblijfsaanvraag werd evenwel onontvankelijk verklaard op grond van artikel 9ter, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet, omdat het standaard medisch getuigschrift dat bij de aanvraag werd voorgelegd de graad van ernst van de aandoening van verzoekster niet vermeldt.

Uit artikel 9ter, § 3, 3° *juncto* artikel 9ter, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet blijkt dat het standaard medisch getuigschrift op straffe van niet-ontvankelijkheid de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling dient te vermelden.

Artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen voorziet verder dat het bedoeld standaard medisch getuigschrift overeenkomstig het in bijlage aan dat koninklijk besluit toegevoegde model moet worden opgesteld. In dat model wordt onder "*punt B/ DIAGNOSE*" een "*gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter wordt ingediend*" gevraagd. Het gaat in dat model enkel over de "*ernst van de aandoeningen*". Er is geen specifieke vraagstelling over de "*graad van ernst*" voorzien. Daarom volstaat het dat de graad van ernst uit het standaard medisch getuigschrift blijkt, ook al is het uit het antwoord op een andere vraagstelling dan in het genoemde punt B (RvS 25 september 2012, nr. 220.747).

In het bij de verblijfsaanvraag voorgelegde standaard medisch getuigschrift van 9 oktober 2012 op naam van verzoekster wordt onder de vraag in het punt B naar de diagnose gesteld dat verzoekster lijdt aan Hepatitis B en HIV, waarbij voor deze laatste aandoening evenwel wordt gesteld dat dit nog dient te worden bevestigd ("*à confirmer*"). Inzake de vraag naar de actuele behandeling die verzoekster volgt, wordt aangegeven dat het medisch dossier dient te worden onttrokken van de vorige behandelende arts te Oostende en wordt verder melding gemaakt van medicatie. Hierbij wordt aangegeven dat de duur van

de vereiste behandeling anderhalf jaar is. Op de vraag naar de mogelijke gevolgen en complicaties ingeval van stopzetting van de behandeling wordt vervolgens aangegeven dat de depressie een melancholische vorm kan aannemen (*“Sans exploration stricte la depression peut prendre une forme melancholique”*). Verder wordt, gevraagd naar de evolutie en prognose van de aandoening(en) gesteld dat er sprake is van een chronische evolutie en van een slechte prognose (*“Evolution chronique”* en *“Le pronostic est mauvais”*).

De Raad benadrukt dat de wetswijziging waarbij onder meer het artikel 9ter, § 3, 3° werd ingevoerd in de Vreemdelingenwet tot doel had een oneigenlijk gebruik van de procedure voorzien in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet te vermijden en deze procedure duidelijker te kaderen:

“De procedure inzake medische regularisatie dient erop gericht te zijn om werkelijk ernstig zieke vreemdelingen tot het verblijf toe te laten indien hun verwijdering humanitair onaanvaardbare gevolgen zou hebben. De praktijk leert echter dat de huidige procedure op enkele punten kan aanzetten tot oneigenlijk gebruik.

Zo kan bijvoorbeeld vermeld worden dat in 2009 de aanvragen om medische redenen goed waren voor 33 % van de totale regularisatieaanvragen en dit terwijl de medische regularisatie bedoeld was als een absoluut uitzonderlijke procedure. Bovendien konden in 2008 slechts in minder dan 6 % van de aanvragen de ingeroepen medische redenen uiteindelijk ten gronde worden weerhouden, in 2009 was dit 8 % (m.n. 754 gunstige beslissingen op 8 575 aanvragen).

Door daarnaast meer precieze eisen te stellen van de informatieve pertinentie van het medisch getuigschrift dat moet worden voorgelegd, wordt de procedure duidelijker gekaderd. Zo zal er een standaard medisch getuigschrift worden voorzien via een koninklijk besluit, vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Het medisch getuigschrift dient in elk geval zowel de ziekte, haar graad van ernst als de noodzakelijk geachte behandeling te vermelden, gezien de beoordeling van deze drie gegevens noodzakelijk is wil men de finaliteit van de procedure eerbiedigen.

Daarnaast zal o.m. ook expliciet worden vereist dat de betrokkene alle nuttige inlichtingen overmaakt. De aanvraag zal onontvankelijk worden verklaard wanneer de vreemdeling de indieningsprocedure niet volgt (aanvraag via aangetekende brief), wanneer hij niet voldoet aan de verplichting tot identificatie, of wanneer het medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de gestelde voorwaarden.” (Wetsontwerp 9 december 2011 houdende diverse bepalingen (I), Parl.St. Kamer 2010-2011, nr. 771/001, p. 147)

Uit het voorgelegde standaard medisch getuigschrift dient aldus duidelijk te blijken welke aandoeningen worden ingeroepen in het kader van de verblijfsaanvraag. Tevens dient voor elk van de ingeroepen aandoeningen afzonderlijk op duidelijke wijze de graad van ernst van de aandoening en de vereiste behandeling te worden aangeduid.

In casu stelt de Raad vast dat op de vraag naar de diagnose – waarbij wordt gevraagd een gedetailleerde beschrijving te geven van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet wordt ingediend – melding wordt gemaakt van Hepatitis B en HIV. Wat deze laatste aandoening betreft wordt evenwel aangegeven dat deze diagnose nog dient te worden bevestigd. De diagnose van HIV werd bijgevolg nog niet definitief vastgesteld, zodat niet op zekere wijze vaststaat dat verzoekster lijdt aan deze aandoening. Er kan niet worden aangenomen dat verweerder bij zijn beoordeling van een aanvraag om machtiging tot verblijf ingediend op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet rekening dient te houden met ‘mogelijke’ aandoeningen die nog niet definitief zijn vastgesteld. Er dient aldus te worden aangenomen dat enkel de Hepatitis B kan worden weerhouden als aandoening die werd ingeroepen ter ondersteuning van de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Wat de vermelding van de graad van ernst van de Hepatitis B betreft in het voorgelegde standaard medisch getuigschrift, kunnen verzoekers niet dienstig verwijzen naar de behandeling onder de vorm van medicatie of de behandelingsduur van anderhalf jaar zoals vermeld op het standaard medisch getuigschrift. De Raad stelt immers vast dat niet blijkt dat deze behandeling betrekking heeft op de vastgestelde diagnose van Hepatitis B. Zo wordt onder de vraagstelling onder punt D – waarbij wordt gevraagd naar de mogelijke gevolgen en complicaties ingeval van stopzetting van de behandeling – aangegeven dat de depressie een melancholische vorm kan aannemen (*“Sans exploration stricte la depression peut prendre une forme melancholique”*). Hieruit blijkt aldus dat de weergegeven vereiste behandeling onder de vorm van medicatie die anderhalf jaar dient te worden gevolgd betrekking heeft op een aandoening, met name depressie, die evenwel niet specifiek is ingeroepen ter ondersteuning

van de ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf, minstens bestaat er onduidelijkheid over de aandoening waarvoor de behandeling vereist is. Zoals hierboven reeds aangegeven vereist artikel 9ter van de Vreemdelingenwet evenwel dat het standaard medisch getuigschrift duidelijk aangeeft welke aandoeningen ter ondersteuning van de aanvraag worden ingeroepen en welke graad van ernst elk van deze aandoeningen heeft en welke behandeling vereist is.

Verzoekers verwijzen verder nog naar de vermelding dat de prognose slecht is (*“le pronostic est mauvais”*) onder de vraagstelling onder punt E, waarbij wordt gevraagd naar de evolutie en prognose van de gediagnosticeerde aandoeningen. De Raad dient evenwel op te merken dat niet op een voldoende duidelijke wijze blijkt of deze vermelding specifiek betrekking hebben op de gestelde diagnose van Hepatitis B of op de nog te bevestigen diagnose van HIV. Het voorgelegde standaard medisch getuigschrift mist op dit punt de vereiste duidelijkheid, daar waar de invoering van het standaard medisch getuigschrift en de verplichte vermeldingen die dit dient te bevatten net tot doel hadden een duidelijk beeld te geven van de ter ondersteuning van de aanvraag ingeroepen aandoeningen, de graad van ernst van deze aandoeningen en de behandeling die deze vereisen. Alleen al op deze grond kan het niet als kennelijk onredelijk worden beschouwd waar wordt besloten dat de graad van ernst van de vastgestelde Hepatitis B niet, minstens niet op voldoende duidelijke wijze, wordt vermeld op het standaard medisch getuigschrift. Daarnaast, in de mate dat alsnog dient te worden aangenomen dat deze vermelding betrekking heeft op de vastgestelde Hepatitis B, kan het evenmin als kennelijk onredelijk worden beschouwd waar verweerder deze vermelding niet heeft weerhouden als zijnde een voldoende aanduiding van de graad van ernst van de vastgestelde Hepatitis B. Deze vermelding betreft immers geen voldoende duidelijke en concrete omschrijving van wat actueel, op het ogenblik van het opstellen van dit standaard medisch getuigschrift, de graad van ernst van de ingeroepen Hepatitis B was.

In zoverre verzoekers in hun verzoekschrift nog aangeven dat zij zich tevens hebben beroepen op de vastgestelde depressie ter ondersteuning van hun aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat dit gegeven geen steun vindt in het voorgelegde standaard medisch getuigschrift. Hierin wordt weliswaar melding gemaakt van een depressie, doch deze aandoening wordt niet vermeld bij de concrete vraagstelling onder punt D waarbij wordt gevraagd naar de diagnose en naar een gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet wordt ingediend. Ten overvloede merkt de Raad ook op dat de graad van ernst van deze depressie evenmin blijkt uit het standaard medisch getuigschrift. Waar verzoekster hiertoe verwijst naar een behandelingsduur van anderhalf jaar kan de Raad enkel opmerken dat dit gegeven niet toelaat vast te stellen dat de graad van ernst van de aandoening op voldoende duidelijke wijze wordt vermeld. Er blijkt verder ook niet dat de vermeldingen *“de prognose is slecht”* betrekking heeft op de vastgestelde depressie, nu hierbij werd verwezen naar de diagnoses vermeld onder de vraagstelling onder punt B.

Verzoekers kunnen verder ook niet worden gevolgd waar zij stellen dat uit de onder punt B van het standaard medisch getuigschrift gestelde diagnose op zich reeds de ernst van de aandoeningen zou blijken. Deze stelling van verzoekers gaat in tegen een uitdrukkelijke wettelijke vereiste die luidt dat naast een vermelding van de ingeroepen aandoeningen eveneens de graad van ernst van deze aandoeningen dient te worden vermeld. *In casu* wordt enkel de aandoening zelf aangeduid, hetgeen niet kan volstaan. Wat de vermelding van een nog te bevestigen HIV betreft, kan bovendien worden herhaald dat niet blijkt dat rekening dient te worden gehouden met aandoeningen die nog niet definitief zijn vastgesteld.

Verzoekers verwijzen nog naar het gegeven dat verdere onderzoeken vereist zijn in verband met de drie ziekten die bij verzoekster zijn vastgesteld. De Raad herhaalt evenwel dat de wetgever heeft willen voorzien in een standaard medisch getuigschrift en een aantal verplichte vermeldingen in dit standaard medisch getuigschrift zodat de procedure op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet duidelijk(er) wordt gekaderd. Tevens heeft hij voorzien in een niet-ontvankelijkheidsgrond indien aan deze vereisten niet is voldaan. Deze verplichte vermeldingen, met name de aandoeningen die worden ingeroepen, de graad van ernst van deze aandoeningen en de behandeling die deze aandoeningen vereisen, moeten de ambtenaar-geneesheer in tweede instantie ook toelaten op nuttige wijze een advies ten gronde te verstrekken. Het komt niet aan verweerder toe in het kader van de ontvankelijkheidsfase van een ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel

9ter van de Vreemdelingenwet om zelf de vereiste onderzoeken te (laten) stellen opdat een duidelijke diagnose met vermelding van graad van ernst kan worden gesteld.

Verzoekers geven verder nog aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding heeft geoordeeld buiten de bevoegdheid die hem door de wet is toegewezen, omdat hij is overgegaan tot een inhoudelijke beoordeling van medische gegevens. Zij stellen dat indien verweerder stelt dat de graad van ernst niet is vermeld dit onmiddellijk een medische beoordeling impliceert. De Raad benadrukt evenwel dat in de bestreden beslissing enkel wordt gesteld dat het voorgelegde standaard medisch getuigschrift geen uitspraak toont omtrent de graad van ernst van de aandoening en dit zonder dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding zelf overgaat tot een beoordeling van de graad van ernst van de aandoening of zich hierover uitspreekt. Verzoekers kunnen dan ook niet worden gevolgd waar zij aangeven dat *in casu* werd overgegaan tot een inhoudelijke beoordeling van de voorliggende medische gegevens. Verzoekers gaan aldus ook voorbij aan het gegeven dat de wetgever in artikel 9ter, § 3, 3° *juncto* artikel 9ter, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet uitdrukkelijk heeft bepaald dat het tot de bevoegdheid behoort van de gemachtigde van de minister *c.q.* staatssecretaris, en niet van de ambtenaar-geneesheer, om na te gaan of het standaard medisch getuigschrift onder meer de graad van ernst van de aandoening vermeldt. Waar verzoekers op dit punt verwijzen naar artikel 9ter, § 1, vijfde lid van de Vreemdelingenwet wijst de Raad erop dat de daarin voorziene beoordeling door de ambtenaar-geneesheer van de graad van ernst van de aandoening een andere beoordeling betreft dan de vraag of de graad van ernst van de aandoening wordt vermeld in het standaard medisch getuigschrift. Artikel 9ter, § 3, voorziet verder ook enkel in een tussenkomst van de ambtenaar-geneesheer in de ontvankelijkheidsfase van een ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf indien er kennelijk geen sprake zou zijn van een aandoening in de zin van artikel 9ter, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

De Raad benadrukt verder nog dat de bestreden beslissing niet inhoudt dat wordt gesteld dat “aan de hand van het voorgelegde standaard medisch getuigschrift niet kan nagegaan worden of het ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de aanvraag”.

Verzoekers tonen niet aan dat verweerder op onjuiste of op kennelijk onredelijke wijze of met miskennis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet heeft besloten dat het voorgelegde standaard medisch getuigschrift de graad van ernst van de vermelde aandoening niet vermeldt en dat de ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf bijgevolg niet ontvankelijk is.

Een schending van de materiële motiveringsplicht of van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet kan aldus niet worden weerhouden. Gelet op voorgaande bespreking blijkt evenmin dat er sprake is van machtsoverschrijding.

3.3.3. Nu geen kennelijke wanverhouding werd aangetoond tussen de overwegingen die de bestreden beslissing onderbouwen en het dispositief van deze beslissing kunnen verzoekers ook niet gevolgd worden waar zij stellen dat het redelijkheidsbeginsel geschonden werd (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

3.3.4. Het evenredigheidsbeginsel wordt geschonden wanneer de door de overheid gemaakte keuze een kennelijke wanverhouding tussen het algemeen belang en het particuliere belang tot gevolg heeft (M. Boes, “Het redelijkheidsbeginsel”, in I. OPDEBEEK en M. VAN DAMME (eds.), *Beginselen van behoorlijk bestuur*, Brugge, die Keure, 2006, 184). De Raad stelt evenwel vast dat verzoekers op geen enkele wijze uiteenzetten waarom *in casu* zou moeten worden besloten tot een dergelijke kennelijke wanverhouding. De Raad benadrukt ook dat verweerder op grond van artikel 9ter, § 3, 3° *juncto* artikel 9ter, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet niet anders kon dan de verblijfsaanvraag onontvankelijk verklaren indien hij vaststelt dat het voorgelegde standaard medisch getuigschrift geen uitspraak toont over de graad van ernst van de ingeroepen aandoening. Een schending van het evenredigheidsbeginsel wordt niet aangetoond.

3.3.5. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Uit de gegevens van het dossier en uit wat voorafgaat, blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding op basis van een correcte feitenvinding tot zijn conclusie is gekomen.

Een schending van de zorgvuldigheidsverplichting blijkt niet.

3.3.6. De Raad stelt ten slotte vast dat een concrete uiteenzetting ontbreekt van de wijze waarop de bestreden beslissing – die enkel vaststelt dat de ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf niet ontvankelijk is wegens het ontbreken van een van de verplichte vermeldingen in het standaard medisch getuigschrift en die ook geen bevel inhoudt om het grondgebied te verlaten – het artikel 3 van het EVRM zou miskennen. Het komt niet aan de Raad of verweerder toe om het middel van verzoekers te interpreteren. Dit onderdeel van het middel is, bij gebreke van de vereiste precisie, dan ook onontvankelijk.

Het middel is ongegrond.

4. Korte debatten

Verzoekers hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien maart tweeduizend dertien door:

mevr. I. CORNELIS, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. CORNELIS